

Καρυστογράφ. Δ.
Μην. Αθην. 1, 104

πρὸς 18^{ην} αἰν.

Ἀθῆναι αἰ.
(18 αἰ.)

κατὰ τὸν Στοιχέτριον μῆνα [1771] ἡλθεν [εἰς Ἀ
θῆνας] ὁ Ἰταλὸς Ἀλῆ ἀγῶς με' συναμοσίᾳ σαρ-
χηωπιδίδες με' βασιμὸν ὀρεμὸν εἰς τὸ δοῦναι καί
ἀποδοῦναι, δὲ ὁ σαρῶς τῆς Εὐρίστου Ὀρεμὸν σαρῶς εἶχε
ἀναφέρει ... μὲν παρὰ τῶν Ἀθηνῶν, δὲ συνεστήθη
με' τὸς ὁμοῖας ἡ ἐβουλόθη δὲ πρόσθεσιν τούτου. εἰς Μενίδ
τὰ σαλῶν ἀναρρεμὴ προσέδανε τὸν Ἀλῆ χάρις εἰς τὴν ἐπὶ
ἐκείνῃ τὸν μαθηματικὴν οὐσίᾳ Ὀρεμὸν ἀγῶ. οὐκ ἔμελλε σέφουσαν
τὸν μινδὸν αἰ Ἀθῆναι. Περαιόθη δὲ ὁ Ἀλῆ ἀγῶς μόνον εἰς λόγους
δάνη τὸς σαρῶν, ἢ ἀπογευόμενος ἀπὲρ 80 σουγῶν.